

GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 40.

w Sobotę dnia 17. Maia Roku 1800.

z Berlina d. 13. Maia.

W Piątek wieczorem przybył Najjaśniejszy Król z Potsdamu do tutejszey Rolicy. Odprawiwszy w Sobotę i Niedzielę rewiją z piechotą i kawaleryą, powrócił znowu tego samego dnia do Potsdamu. J. O. Xiążę Radziwiłł powrócił tu z Lipska. Także przybył tu z Lipska J. O. Czartoryjski.

z Paryża d. 3. Maia.

Rozgłoszono po całym Paryżu niespokojne wieści o armii włoskiej. Lecz listy z Nicei donoszą z pewnością o pomyślnym stanie tej armii i zwycięstwach, których nie przestaje odnosić. Są one nową lekcyą dla ludzi słabego umysłu, w których wmoiwiono, że Massena został zabitym; że Genua poddała się Austryakom, i że otoczono w niej 12 do 15,000 woyska. Wszystkie te bayki nikną dziś, gdyż pewno jest, iż brzegi Genueńskie oswobodzone zostały z przytomności nieprzyjaciela, który z taką skwapliwością pierzcha, iż nasi żołnierze dogonić go nie mogą. Te fałszywe wieści czynią jednak tę korzyść, iż dały poznać, jakiby był w umyśle Francuzów skutek wielkiej klęski, iaka trwoga poczciwych ludzi wszystkich opinioiw, i ich chęć poświęcenia wszystkiego na utrzymanie rządu, którego znieszczenie spowodowałoby okropną wojnę do-

mową, i przywróciłoby katownie teroryzmu. (l'ami des loix.)

Głoszą, iż nasza armia reńska otrzymała wielkie zwycięstwo nad Austryakami, zdobywszy 30 armat, i zabrawszy kilka tysięcy niewolników. Tyle jednak pewno jest, iż cała armia przeprawiła się przez Ren, i maszeruje z całą potęgą przeciw nieprzyjacielowi. General St. Susanne poraził nieprzyjaciela między Kehl i wąwozem Kinzig, zabijwszy mu wiele ludzi, i zabrawszy wiele niewolników. Freiburg znajduje się w naszej mocy. Armia generała Moreau wynosi do 120,000 ludzi, samey kawaleryi liczy 24,000. Liczne dywizye śpieszą ze wszystkich stron na pomoc naszej armii włoskiej. Pod Genuą nie zaszło od ostatnich zdarzeń nic nowego. General Massena ściągnął do kupy wszystkie swoje woyska, i odłożył do dnia 23. Kwietnia swoy atak mający być decydującym. 15,000 ludzi z armii rezerwowej pomaszerowało już do Szwajcaryi. Pewno jest, iż Buonaparte odiedzie za kilka dni do armii rezerwowej. Pod Brest ściąga się znaczny korpus woyska. Także pod St. Mało wytknięty będzie jeden oboz. 500 żołnierzy z gwardyi konsulowskiej pomaszeruje w tych dniach do Dijon. Onegday potwierdził znowu Konsul Buonaparte wykreślenie 300 emigran-

tow. Do wysp Hieryskich pod Tulonem zawinęły z Egiptu 22 okręty z wojskami. — Bywszy francuzki poseł w Konstantynopolu Descorches udał się w podróż do Konstantynopola, dokąd iuż z Marsylii popłynął.

Nasza armia w Genui znajduje się w iak najlepszym stanie, i mieszkańcy Genuenſcy zbroją się do obrony swego kraju.

Ponieważ Rosya nie interesuje się do teraźniejszey wojny, przeto jest to przyczyną, iż Anglicy odstąpili zamiaru swej tajney-wyprawy.

z Nicei d. 17. Kwiet.

Podług telegraficznych doniesień, listów prywatnych, oraz podług zeznania przybywających z Sawony osób, stan rzeczy jest następujący: Począwszy od dnia 9. armia francuzka zyskała wiele korzyści, zabrawszy kilka tysięcy niewolników, a między innemi 3000 ludzi, między któremi znajduje się Piemontski regiment d'Aqui. Wszystkie góry zdobyto na powrót, nie wyłączwszy ważney góry Ś. Jakoba strychującej port Vado. Otoczyliśmy w Vado 6000 Austryaków. Wzywano ich do poddania się, lecz nie chcieli tego uczynić, ponieważ Anglicy wspierają ich i dowieźli im żywność pięciu okrętami. Jeżeli ten korpus będzie musiał poddać się, więc armia nieprzyjacielska, która dopiero niedawno z 40,000 składała się, zmniejszy się do połowy.

z Nicei d. 20. Kwiet.

Kupiec z Marsylii, Obywatel Second, wyjechał z Genui dnia 17. i przybył do Nicei dnia 19. Przywiozł on wiadomość, iż 8000 austryackich niewolników znajduje się w Genui, których część na górach Sawony zabrana została; najwyższy naczelnik stoi pod górą Ś. Jakoba, które stanowisko w naszych jest ręku. Nieprzyjaciel obsadził miasta Finale i Sawonę, lecz generał Su-

chet stoi między temi dwiema miastami, i przeciął nieprzyjaciela. Genua opatrzona jest w żywność na dwa miesiące. Mieszkańcy iey ubiegają się z Francuzami w zawody; do obrony wspólney sprawy, i uzbroili się wszyscy. Powtarzają oni uflawicznie, chcą się, iż w roku 1774 sami ubronili swoje miasto przed Austryakami.

Obywatel Second przywiozł także dwa drukowane raporta następujące:

Generał Udinot do Liguryjskiego Obywatela Corvettó.

„Pośpieszam donieść WcPanu, iż generał Suchet opanował ważne stanowisko Ś. Jakoba, zabrawszy tam 2000 niewolników. Ścigamy nieprzyjaciela. Najwyższy naczenik spodziewa się spać tej nocy w Varregio.”

Generał Miolis komendant Genui do francuzkiego ministra przy Liguryjskiej Rzpłtey.

„Przesyłam WcPann moie depesze otrzymane w tym momencie od generała naczelnika przez nadzwyczajnego kurjera. Piszę on do mnie w ten sposób: — „Moy miły Generale! Idź WcPan do rządu i zapewnij go, iż jutro brzeg morski Ponente oczyszczony zostanie, ponieważ nieprzyjaciel ucieka, i zapewne iuż go jutro rano nie dogoniemy.”

z Strażburga d. 29. Kwiet.

Onegdy dostał rozkaz generał St. Sanné od generała naczelnika, aby opuścił prawy brzeg Renu, i powrócił na lewy, dla wsparcia dalszych obrotów generała St. Cyr. Mowią, iż generał St. Cyr postanowił otoczyć przez wiele kolumn wysłanych dolinę piekielną, którą Austryacy licznym obsadzili wojskiem, i milicją.

W okolicach Bazylei nie było jeszcze żadnych nieprzyjacielskich kroków aż do dnia 27., lecz wszystkie przysposobienia o-

kazywały, iż wkrótce przyjdzie tam do ważnych zdarzeń.

Od wyższego Renu d. 4. Maia.

Wiadomość o cofnięciu się Francuzów za Ren była prawdziwą, ale tylko w iak najmniejszej części. Ich główna potęga przeprawiła się przez Ren pod Brysakiem, i ztamtąd dopiero otrzymaliśmy dokładniejsze wiadomości, z których najpierw francuski raport z Bazylei datowany dnia 28. umieszczamy:

„Począwszy od dnia 25. aż do dnia wczorajszego po południu marsz wojsk trwał ustawicznie. Wczoraj rano przechodziła przez tutejsze miasto dywizya generała Clere z 10,000 ludzi. Po przeprawie przez Ren podzieliła się na 2 kolumny: pierwsza pomaszerowała przez Rheinfelden a druga przez Lörrach. Generał Moreau kommanderuje obydwie kolumny osobiście. Wyjechał on tu ztąd wczoraj wieczorem, udając się do armii przez Rheinfelden. Ta dywizya, wraz z dywizją generała Delmas składa się najmniej z 25,000 ludzi, między którymi znajduje się 5 regimentów kawalerji, i bardzo wiele artylerji. Onegdaj przeprawiły się w Rheinfelden przez Ren wszystkie wojska, które stały w Frickthal, i złączyły się z kolumną maszerującą po nad brzegiem ku wyższemu Renowi. Wczoraj wieczorem podśląpili Francuzi pod Siekingen, a dziś mieli już minąć to miejsce.”

Podług późniejszych listów, główna kwatery armii francuskiej przeniosła się dnia 29. z Bazylei do Rheinfelden, gdzie się jeszcze generał Moreau znajdował. Nieprzyjacielskie kroki jeszcze tam nie zaszły. Z tym doniesieniem zgadzają się także najnowsze niemieckie wiadomości, przez które dowiadujemy się, iż Francuzi bynajmniej nie opuścili Brizgawii, że mają w swej mocy Freiburg, i że przynajmniej opano-

wali powtórnie to miasto, jeżeli je opuścili. Podśląpili przez Laufenburg aż do Waldshuth, St. Blasien i Thiengen.

Gazeta Stutgard dnia 5. Maia donosi, co następuje: „Potwierdza się, iż Francuzi wkraczą w wielkiej liczbie do Szwabji z Arony Schafhausen i Bazylei. Głoszą, iż onegdaj po południu byli już w Wengen, Blumenfeld, Bondorf, Stühlingen, Tengen i kilka tylko mil od Donauschingen, z kąd wiele ludzi pouciekało. Z dolin czarnego lasu wywieziono wszystkie magazyny. Francuzi wkroczyli znowu dnia 1. Maia do Freiburga i Waldkircha: druga kolumna wkroczyła dnia 2. do boru Simon, zmierzając ku Tirbergowi i St. Georgen, trzecia kolumna ciągnie przez wąwóz piekielny do nowego miasta, i głoszą, iż już tam dnia 2. wkroczyła. Generał Kray ściągnął swoją armią w okolicy Stokach, Mösskirch, d., w której okolicy wkrótce do batalji przyść musi.”

Z tymi poruszeniami momentalna retyrada Francuzów pod Kehl znajdowała się w ścisłym związku. Większa część kolumny generała St. Suzanne pomaszerowała nad lewym brzegiem Renu ku Bryzakowi, dla wzmocnienia środka armii, i generała St. Cyr, aby mógł wkroczyć daley ku czarnemu lasowi. Z tym wszystkim spokojność nie panowała długo pod Kehl, iak się to okazuje z następującej wiadomości datowanej w Durlach dnia 30.

„W tym momencie wkraczą znowu do nas Francuzi; wczoraj posuwnęli się z Kehl aż pod Offenburg, utrzymując związek z swoją główną potęgą pod Freiburgiem i St. Blasien. Wszystkie wojska austriackie opuszczają brzegi Renu, i w tym momencie droga tak jest zapchana licznymi bagażami, iż prawie przedrzeć się nie można między niemi.”

Z powodu tych zdarzeń widział się być więc generał Starray przymuszonym, cofnąć się od Renu i złączyć się z generałem Kray. Także w Szwajcaryi wojska francuskie zbliżają się ze wszystkich stron do Renu. Dnia 28. przeniośł generał Lecourbe swoją główną kwaterę z Zürich do St. Gallen. Wojska stojące pod Bern pomaszerowały ztamtąd częścią do Glarus częścią do Ragatz.

z Rastadt d. 1. Maja.

Jeszcze nie mamy żadnych wiadomości względem ostatnich zdarzeń pod Freiburgiem, wiemy tylko tyle, iż nie wszyscy Francuzi cofnęli się za Ren, pod starym Bryzakiem, sioi jeszcze w obozie cała dywizya. Pod czas potyczki dnia 25. p. m. chłopci okolicy Cappel walczyli mężnie, lecz ponieśli także znaczną nader stratę, która prawie 400 ludzi wynosi. Ogólnie zaś mówiąc, z obydwóch stron wiele legło ludzi.

Główna kwatera generała Starray przybędzie dziś do Bühl, dla wsparcia lepiej korpusu generała Kienmayer. Miasto Freiburg zapłacić musiało Francuzom 30,000 liwrow kontrybucyi, a Offenburg 13,000 liwrow. Wkrótce spodziewamy się nowego ataku, ponieważ ostatni był tylko fałszywą demonstracją. Francuzi ściągają się w wielkiej nader liczbie pod Haldingen Wiel i Konstancją.

z Bregentz d. 1. Maja.

Kommunikacya przerwana jest od kilku dni z Szwajcaryą. Francuzi, przenieśli wszystkie swoje pontony z Rorschach do Rheinthal. Wszystkie obroty w naszej okolicy przepowiadają zdarzenia ważne, których się wkrótce spodziewać należy. Milicya odebrała rozkaz, aby była gotowa do marszu. Włożono rekwizycją na 100 wc-

zow, i na wszystkie statki. Także zawieziono wczoraj do Renu 62 pontony.

z Stutgardu d. 1. Maja.

Austryacy wkroczyli znówu dnia 28. p. m. do Offenburga. Poźniejsze listy z Carlsruhe donoszą, iż potyczka pod Offenburgiem nie jest przyczyną retyrady Francuzów, która nastąpiła bardziey dobrowolnie, i w porozumieniu się z odleglejszymi stanowiskami armii francuskiej.

z Niemiec d. 3. Maja.

Strażburskie gazety zawierają w sobie następujące wiadomości względem pierwszych francuskich obrotów wojennych:

„Potyczki onegdaysze były nader uporczywe. Korpus Austryacki generałów Kienmayer i Meerfeldt otrzymał kilka dni przed naszą przeprawą znaczne posiłki, wspartym będąc przez kilka tysięcy milicyi. Korpus generała lieutenanta St. Susanne podzielony był na 3 dywizye. Lewe skrzydło wypędziło nieprzyjaciela z Auenheim i Bodenschweier. Środek opanował po wielkim oporze nowy młyn Kork i Legelschurszt, podślapiwszy aż pod Renchen. Prawe skrzydło wypędziło nieprzyjaciela z Wilstadt, Sand i Marlenheim, podślapiwszy pod Offenburg. Obustronna strata jest znaczna. Z naszej strony zabito i raniono wiele strzelców konnych. Chłopci Rohańscy walczyli z wielkim uporem, lecz doznali także nadzwyczajney straty. Dragoni francuzcy wycieli ich wpień więcej 200 pod Legelschurszt, także pod Marlenheim utracili kilka set ludzi, i pod Auenheim legło ich wiele na placu. Wielu z nich nie chciało pardonu. Bliżko 100 chłopów zabranych w niewolę przyprowadzono do Strażburga. Także przyprowadzono tam austryackich żołnierzy w niewolę zabranych. Dnia 27. Kwietnia, transportowano

kilkaset chłopów i cesarskich żołnierzy
wgląb Francji.

z Wiednia d. 7. Maja.

(Zdarzenia wojenne.)

Generał Kray doniósł o okolicznościach
przeprawy przez Ren Francuzów, w sposo-
bie następującym:

„Nieprzyjaciół jeszcze dnia 24. Kwietnia
rozstawił swoje kolumny do ataku na prawym
brzegu Renu pod Kehl i starym Brysa-
kiem, z którymi ruszył dnia 25. rano. For-
pocztę nasze ucierały się dzielnie z nieprzy-
jacielem, tak dalece, iż mimo znaczną prze-
moc dopiero wieczorem zabrał Offen-
burg, a w nocy Freiburg, który wprzód
nasze wojska opuściły.”

„Generał Kienmayer kommandował
korpusem obserwacyjnym pod Kehl, a ge-
nerał Gyulai pod starym Bryzakiem.
Mieli oni rozkaz, aby się powoli cofali.
W tym generał Kray ściągnął armię pod Di-
längen i Donausingen. Dnia 27.
trzecia nieprzyjacielska kolumna przeprowiła
się przez rzekę Alba z strony Bazylei,
przemogłszy szaniec mostowe. Dnia 29. opa-
nowała inna dywizya nieprzyjacielska most
przy jeziorze Schluscher, zamyslając
podstępnie, aż pod rzekę Wuttach.”

„Generał Kray spodziewał się, iż nie-
przyjaciół starać się będzie wkroczyć do Kin-
zig, Knibis, Freidenstadt, Horbernk
i t. d. Lecz zadziwiło go bardzo, gdy się
dowiedział, iż najmocniejsze nieprzyjaciel-
skie kolumny odstąpiły zyskanych korzyści,
lubo te bardzo małe były, i pierwsza jeszcze
dnia 28. cofnęła się do szaneców pod Kehl,
a druga do Bazylei. Po czym generał
Kienmayer odebrał rozkaz, aby uważał
obrotów nieprzyjaciela pod Kehl i Bryza-
kiem, a generałowi Starray zalecono, aby
podstąpił pod Kehl, z resztą zaś armii oczek-
kiwał Kray dalszych zamiarów kolumny nie-

przyjacielskiej maszerującej z strony Bazy-
lei, i stał gotowy do odparcia ich dzielnie.
Nasza strata w korpusie generała Kien-
mayer i Gyulai składa się z 2 oficerów,
75 żołnierzy i 100 koni zabitych, 14 ofice-
row, i 389 żołnierzy ranionych, 3 do 154
żołnierzy i 34 koni dostało się w niewolę.
Strata lewego skrzydła pod generałem Nauen-
dorff nie jest jeszcze wiadoma. Strata nie-
przyjacielska musi być nierównie większą,
ponieważ mimo swoją przewyższającą potęgę
przez cały dzień małą tylko rozległość na pra-
wym brzegu Renu opanować mógł. Przez
sam Freiburg prowadzono 100 wozów z ra-
nionymi, 4 oficerów i 136 żołnierzy dostało
się w niewolę.”

„Generał Melas donosi z Sestri di Po-
nente pod dniem 23. i 24. Kwietnia, iż
dnia 23. rano nasze wojska alarmowały nie-
przyjaciela, odpierając go, aż pod mury Ge-
nuji. Jeden szef brygady, 5 oficerów i
80 żołnierzy dostali się przy tej okoliczności
w niewolę naszą; także zdobyto 2 armaty.
Tego samego dnia uderzył nieprzyjaciół na
forpocztę generałów Hohenzollern i Got-
tesheim, odparł ich w początku, lecz ie-
szcze tego samego wieczora sam odparty
został do miasta. Generał Melas stara się
wzmocnić przez szaniec swoje stanowisko pod
Genują.”

„Nieprzyjaciół był dnia 24. spokojnym
w mieście Genuji. Szpiegowie donoszą, że
żołnierze nieprzyjacielscy szemrzą bardzo na
niedostatek żywności.”

Podczas potyczki pod St. Giacomo stra-
ta nieprzyjaciela atakującego była znaczna.
Niewolnicy powiadają, iż w środkowej ko-
lumnie znajdowało się 500 ranionych, mię-
dzy którymi liczą dwóch generałów. W nie-
wolę naszą dostało się wielu oficerów i 200
żołnierzy francuzkich. Nasza strata wynosi
tylko 269 ludzi ranionych i zabitych. Cała

zaś strata od początku kampanii we Włoszech aż do dnia 15. składa się w zabitych z 1 oficjera sztabowego, 15 oficjerów wyższych, 664 żołnierzy, a w ranionych z 4 sztabowych oficjerów, 73 wyższych oficjerów i 2480 żołnierzy. Liczba zamieszanych lub zostających w niewoli nieprzyjacielskiej nie może być jeszcze dokładnie wiadoma.

z Saxonii d. 29. Kwiet.

Poddani częścią katolicy, częścią ewangelicy, należący do klasztoru zakonic w Marienthal w powiecie Gorlickim, który oprócz miasteczka Ostritz do 20 wsi posiada, sprzyśnili się zburzyć klasztor, ponieważ Proboszcz katedralny i ewangelicki Woyt klasztorny ścieśnili ich prawa względem cięcia drzewa. Żądano pomocy żołnierzy, końcem aresztowania sprawców buntu, sędzia gminy wyrwał kommanderującemu oficjerowi szpadę z ręki, lecz został przez niego zastrzelony. Roziątrzeni chłopcy uderzyli na wojsko, które musiało cofnąć się i strzelać. Nadeszła potem dosyć wczesna pomoc z 150 żołnierzy, lecz raniono już wielu z obydwóch stron niebezpiecznie. Stało się to dnia 17. Kwietnia. Nazajutrz musiano wysłać dragonów przeciw zbuntowanym chłopom. Także posłano do Drezna kurjera po więcej wojska, poszłem przytłumione cały bunt.

z Londynu d. 23. Kwiet.

Lordowi St. Vincent powierzoną została komenda nad flotą kanałową. Wspomniany admirał udał się wczoraj do Torbay.

Słychać, iż nasz rząd odstąpił zamiar względem wyprawy przeznaczonej na morze śródziemne.

W parlamencie utrzymał się projekt Pana Pitta, podług którego pożyczki pieniężne Cesarzowi Rzymskiemu przeznaczone będą w złocie nie zaś w wexlach.

Dnia 18. podał Syr Wilhelm Pultney w izbie niższej żądanie względem uchylecia igrzyska byków, które w zwyczajnie jest w Anglii. Sekretarz wojenny Pan Windham bronił tego dawnego zwyczaju. Rzekł on między innemi, iż potyczki byków ożywiają męstwo ludu. Należy zachować pospólstwu jego zabawę. W katolickich państwach lud pospolity ma wiele świąt i uroczystości. We Włoszech i w południowej Francji chłopcy tańczą po pracy na murawie, i miewają swoje wiejskie komedye, czego w Anglii nie masz. Potyczki byków nie czynią ludu okrutnym. Lud angielski jest niegrzecznym, niespokojnym, grubiańskim, ale nigdy okrutnym. Żaden lud na ziemi nie jest tak ociążalym do krwi rozlew, jak pospólstwo w Anglii. Przeciwnie w Hollandyi, we Włoszech i Hiszpanii przy najmniejszej kłótni porywają się zaraz do noża, i często tam sprzeczka kosztuje życie 2 ludzi. Dla potyczek byków, utrzymują się także oprócz tego owe szacowne angielskie brytany, które jeszcze Gracjusz za czasów Augusta chwalił. Parlament okazałby się być bardzo jednostronnym, gdyby chciał ustanowić prawo przeciw temu gatunkowi zabawy.

Pan Scheridan odpowiedział na to, co następuje:

„Jak to być może, aby potyczki byków ożywić mogły prawdziwego ducha wojennego? Przywiążmy byka do pala, i wypuszczajmy na niego brytanów, które z boku na niego uderzają, gdy bykowi odcięte są sposoby bronięcia się. Zapewne Pan Sekretarz wojenny, będąc takowemu igrzysku przytomnym, spuściłby byka, dla doświadczenia prawdziwego męstwa ludu, i zagrzenia go. (Tu powstał śmiech.) Nie wierzę także, aby brytany były wspaniałymi zwierzętami, owszem są one zdradliwe, uderzają podstępnie

pnie na biednego byka, a iak Ministrowie nie odstępuią swoich mieysc, tak i one nie popuszczą go, gdy się w ich paszczeki dosta- nie. (Jeszcze większy śmiech.) Zdaie się wprawdzie, iż Ministrowie dążą do popular- ności, ponieważ chcą zachować ludowi igrzysko byków; lecz opozycja życzyłaby sobie, aby raczey mięsem wołowym zała- wiano stoły ubogich."

Wniosek Pana Windhama utrzymał się iednak w 43 kreski przeciwko 41, a igrzy- sko byków i brytanow cierpiane będzie da- lej w Anglii.

Rozmaite Wiadomości.

W okolicy Göttingen powstała dnia 29. Kwietnia tak wielka nawałność, iż wiele ludzi i bydła zalała, między innemi zatopiła także owczarza z całą iego trzodą. Pod Nörten niedaleko Göttingen upadł wiel- ki grad i narobił wiele szkody. — Dnia 29. Kwietnia nowy seym Württembergski rozpo- czął uroczyscie w Stutgardzie swoje ses- sye. — Dzienniki angielskie mowią, iż Dghezzar Basza Akreyski chciał zamordo- wać Sidneia Schmidta. Z Konstanty- nopola donoszą, iż wyprawa turecka

do Egiptu wymierzona jest szczególniey przeciwko wspomnionemu Baszy Akreyskie- mu, ponieważ się ogłosił niepodległym Por- cie. — W gazetach Peterzburgskich znay- duie się osobliwy artykuł z Offenburga, treści następuiącey: „Armia, którą Francuzi do Szwaycaryi posłali, w samey rzeczy jest ogromna. Jeżeli się uda Buonapartemu szczęśliwie iego przedsięwzięcie, jeżeli mu się uda przeprawić się przez górę Ś. Gotar- da, i porazić armią austryacką, Cesarz bę- dzie przymuszonym podpisać pokoy. Plan Buonaparta w tey kampanii jest wszystkim wiadomy. Przedsięwziął on zaprowadzić ie- dną armią do Genui, a drugą posłać do Szwaycaryi. Obydwie armie mają się złą- czyć pod Kremoną nad rzeką Padus i t. d. — Porta mianowała do Berlina nowego posła. — W departamencie kamery Kali- skiey spostrzeżono horde zaboycow i podpa- laczow rozszerzających wszędzie boiaźń i twogę. Dnia 1. t. m. spalili oni w mieście Sieradzu 80 domow, a d. 3. 60 obrocili w pe- rzynę, także zapalili wiele wiosek. W pier- wszym mieyscu magazyn krolewski stał się łupem ognia. Aresztowano wielu spolnikow, lecz dowodzczy uciekli, ścigani będąc przez listy gończe.

Obwieszczenie. Dowiedziawszy się, iż przez nie- ostrożne używanie wewnętrzne ciemierzycy białey, ludzie życia pozbawieni zostali, wydana jest dy- spozycja do wszystkich aptekow krajow Pruskich, żeby pod karą fiskalną względem zachowywania i wydawania oney też same przepisy zachowywali, ktore w edykcie medycjalnym dnia 27. Września roku 1725 wydanym w ogulności względem tru- cizny i innych srodkow gwałtowny skutek spra- wiających umieszczone są. Zalecono oraz tymże aptekarzom, żeby tego korzenia ciemierzycy ni- gdy inaczey niewydawali, tylko za receptami ap- probowanych doktorow, a w tenczas kiedy do powierzchowney kuracyi bydła jest potrzebna za

attestami wiary godnemi tak iak względem truci- zny dziedzicom dobr, ktore zachowywane bydź mają, a to ekonomom, dzierzawcom, dyspozyto- rom, księżom, iustycyaryuszom i innym osobom do tego się kwalifikującym. W tych zaświadczeniach wyrażone bydź musi do czego użyta bydź ma. Podaje się więc to wszystko publiczności do wia- domości i do przyzwoitego obserwowania. W Po- znaniu dnia 29. Kwietnia roku 1800.

Kamera Woytkowo-Ekonomiczna JK. Mci
Pruss. Południowych.

Citatio creditorum. Krolewska Południowo-Pru- ska Regencya tuteysza uwiadomia niniejszym ob- wieszczeniem, że względem majątku składającego

się z jednego domu w Gnieźnie, z rozmaitych sprzętów należących do powiatowego Ekspektora poborowego Gregorego w Gnieźnie, który z przyczyny niewyrachowania się kasie do procesu fiskalnego pociągniętym jest, konkurs kredytorem rozpoczęty został. Przeto zapożyczają się na mocy niniejszego obwieszczenia wszyscy nieznanomi wierzyciele, którzy do konkursowej masy Gregorego *ex quocunque capite* jakie pretensye mieć myślą, aby wprzeciagu 3 miesięcy swoje pretensye naszej tutejszej Regencyi na piśmie albo protokołu podali, kopie dokumentów, na których się też pretensye gruntują, przyłączyli, i najpoźniej na zawitym terminie likwidacyi dnia 17. Czerwca a. c. rano o godzinie 10. przed naszym Regencyinym konsyliarzem Leuchertem jako mianowanym do tego deputatem osobiście albo przez prawnych pełnomocników stawili się, swoje pretensye do masy Gregorego podali, usprawiedliwili, i rzetelność ich należycie okazali, i tym końcem wszystkie znajdujące się w ich rękach dokumenta, papiery i inne dowody do terminu przynieśli, i swego umieszczenia potem w mającym być ułożonym dekrete *prioritatis* oczekiwali. Tym wszystkim, którzyby dla zbytniej odległości, lub innych prawnych przyczyn mieli przeszkodę w osobistym stawieniu się, proponują się, jeżeli tu żądanej znajomości nie mają Justycy kommissarze Früzon, Bejer młodszy, Guderyan młodszy i Müller, z których sobie jednego obrać, i tegoż informacją i plenipotencją opatrzyć mają. Przy upłynieniu zaś wyznaczonego wyżej terminu niestawiający wierzyciele niech się spodziewają, iż już z swemi pretensyami słuchanemi nie będą, że będą od masy konkursowej Gregorego oddaleni, i że w tej mierze względem innych wierzycielów wieczne im milczenie nakazane zostanie. Podług czego więc niewiadome Gregorego wierzyciele zachować się mają. W Poznaniu dnia 27. Stycznia roku 1800.

Publiczny areszt. Ponieważ na mocy urzędzenia dnia dzisiejszego zaszłego areszt publiczny na majątku tutejszego kupca żydowskiego Pinkus Moses, i jego małżonki Lea ustanowiony został, przeto zaleca niżej podpisany kommissarz Najjaśniejszej Regencyi do uregulowania sprawy tej kredytowej, wyznaczony każdemu, ktokolwiek jakowe pieniądze, rzeczy, sprzęty, lub pisma wyżej rzeczonych dłużników posiada, aby onym nie, bądź przez siebie samego, bądź przez asygnacyą i

rachunek niewydawał, lecz owszem o nich donosił, i takowe, zostawiając sobie mające do nich prawo, do depozytu tutejszego sądu żydowskiego oddał. Gdyby zaś kto nie zważając na niniejszy areszt, wyżej wyrażonym dłużnikom cokolwiek z pieniędzy lub rzeczy i t. d. wydał lub wypłacił, przeto takowe za niewypłacone i wydane uważane, i na dobro masy windykowane będą. Posiedzieli zaś ten, któryby takowe pieniądze lub rzeczy zaraił i zatrzymał, spodziewać się ma, iż on prawo swoje do nich mające utraci. W Poznaniu dnia 20. Kwietnia roku 1800.

Vigore Commissionis.

Bolz, Assessor Stadterichtu.

Do sprzedania. Grunt do konkursowej masy Gregorego należący, tu za bramą Pyzdorską lub też Warszawską sub Nro 258 leżący, na którym się dom mieszkalny, nowe stajnie, i ogród drzewkami zasadzony znajduje, i ogółem na 1650 talarów 17 dobr. groszy sądownie otaxowany jest, ad mandatum Najjaśniejszej Regencyi Poznańskiej pod publiczną subhastacyą wzięty być ma. Gdyśmy do licytacyi terminow na 13. Czerwca, na 11. Lipca i na 15. Sierpnia, z których ostatni *peremptorius* naznaczyli, tak tym samym wszystkim do posiadania, i okupienia onegoż zdanych, i ochotę mających czynimy, aby w tych terminach wspomnianych do zwyczajnego miejsca sądowego przybyli, cenę swoją oddawali, z oczekiwaniem, że po przed nastąpieney approbacyi Najjaśniejszej Regencyi ten wyżej wspomniany grunt więcej dającemu oddany będzie; na poźniej zaś przychozące ceny uważono nie będzie. Wiadomo się też tym samym czyni, że okupiciel pieniędzy kupna zaraz po nastąpienych adjukatoryach ad depofitorium Najjaśniejszej Regencyi Poznańskiej do konkursowej masy Gregorego złożyć powinien, i że wolno ten grunt każdego czasu oglądać, o taxie zaś w naszej registraturze dowiedzieć się można. W Gnieźnie dnia 1. Marca roku 1800.

Burmistrz i sąd.

Do sprzedania. Wieś Strysie Większe zwana, pod Łaskiem w kreyście Szadkowskim sytuowana, jest do sprzedania. Życzący sobie nabycia tej wioski, dla zupełnej informacyi o stanie tej wsi i o kondycyach kupna ma się nadgłosić do dziedzica onej mieszkającego tamże, gdzie zupełną wiadomość odbierze.

Dodatek

Avertissement. Nayaśnieyszy Krol Jmć Pruski Pan nasz Miłościwy Oycowską ku swym poddanym szczodrościwością powodowany, oprócz wierzcicieli b'wskiej Rzeczypospolitey Polskiej, w obwieszczeniu pod dnem 18. Novembris roku przeszłego wysłzym specyfikowanych, następujących ieszcze naytłakawiey przyiąć raczył, a to:

Woyśka bywşzego Koronnago.

Kawaleryi Narodowey. Michał Mioduski 4000 zł. Jakub Daleszyński 6400 zł. Euflachy Nestorowicz 400 zł. Tomasz Umiastowski 261 zł. 14 gr. Jan Seliger 1500 zł. Ignacy Oliński 261 zł. 14 gr. Felicyan Hryniewiecki 2000 zł. i Jan Obninski 2000 zł. *Gwardyi konney koronney.* Stefan Kepienki 8100 zł. *Lekkiej Kawaleryi (Przedniej Strazy.)* 2. *Putku,* Jan Kozłowski 3600 zł. i Janusz Mucha 1800 zł. 3. *Putku,* Teodor Maszkowski 4800 zł. 4. *Putku,* Paweł Byśzewski 6000 zł. Jędrzey Rytelski 7200 zł. *Ekorty Krolewskiej,* Laurencyusz Kłossowski 1800 zł. *Artylleryi koronney,* Jan Steinmecer 7350 zł. *Gwardyi pieszej koronney,* Tomasz Wardynski 5890 zł. i Sukcessorowie Adama Truskalskiego 1447 zł. 15 gr. 1. *Regiment Infanteryi Kor.* Fryderyk Conradi 6000 zł. 2. *Regiment Infant.* Antoni Delpacy 4500 i Piotr Wafilewski 4500 zł. 3. *Regiment Infant.* Ignacy Czarnolecki 200 zł. 4. *Regimentu Infant.* Waleryan Pokłękowski 12,000 zł. 6. *Regimentu Infant.* Mikołay Kołęda 12,000. i Jāna Relickiego Sukcessorowie 4500 zł. 7. *Regimentu Infant.* Henryk Ant. Samuel Zander 4500 zł. Jāna Megera Sukcess. 6000 zł. Augusta Steinweg Sukcess. 6000 zł. 8. *Regimentu Infant.* Adam Rogozinski 1000 zł. Walenty Topolski 7200 zł. 9. *Regimentu Infant.* Michał Chądzynski 4500 zł. Franciszek Berowski 2400 zł. Antoni Orzełski 2400 zł. Floryan Smielowski 3600 zł. Jozef Gólkowski 3600 zł. Rafał Moraczewski 8000 zł. i Stanisław Gesler 8000 zł. 10. *Regimentu Infant.* Gabryel Malczewski 2400 zł. i Sukcessorowie Generała Diałynskiego 36,000 zł. 13. *Regimentu Infant.* Prokop Mchowski 12,000 zł. i Michał Łącki 3000 zł. 15. *Regimentu In-*

fant. Piotr Staniewski 6000 zł. *Garnizonu Cześchowskiego,* Jan Sternberg 4500 zł. *Batalionu Lekkiego,* Trębickiego. Antoni Sierakowski 3000 złotych.

Woyśka bywşzego Litewskiego.

Sztabu Generalnego, Antoni Chlewinski Generał 12,000 zł. *Lekkiej Kawaleryi (Przedniej Strazy) Litewskiej.* 3. *Putku,* Dawid Achmatowicz 2000 zł. 4. *Putk,* Amurata Jozefowicza Sukcess. 1200 zł. 5. *Putku,* Abrahama Małowskiego Sukcess. 6000 zł. Jozefa Abrahamowicza Sukcess. 2400 zł. Mateusz Majewicz 1500 zł. i Los Beckera Sukcess. 1500 zł. 6. *Putku,* Jakuba Azulewicza Sukcess. 27,000 zł. i Elia-sza Sobolewskiego Sukcess. 30,000 zł. *Artylleryi Litewskiej,* Ignacy Obninski 1470 zł. Fryderyk Juſti 2025 zł. 8. *Regimentu Infanteryi Litewskiej,* Adam Jarzebnowski 1200 zł. i Tadeusz Sobolewski 1200 zł.

Inwalidow Obozga Narodow.

Jakub Werenko 3104 zł. Antoni Wierzbicki 2128 zł. i Teodor Bertram 2400 zł.

Listy Cywilney, a to:

Z *Offycjalistow Skarbowych* Piotr Przyſiecki 8000 zł. Antoni Opelewski 4000 zł. Franciszek Krakowiecki 1600 zł. Marceł Poninſki 12,000 zł. i Tomasz Jaworowski 2800 złotych. 7. *Policyi,* Aloizy Boryſławski 6666 zł. 20. gr. Robert Byśzewski 6666 zł. 20. gr., i Jozef Achilles 2666 zł. 20. gr.

Przytym następujące punkta do wiadomości każdego, do kogo to należyć będzie, podają się.

1) Na powyżey specyfikowane summy, ile te 3000 zł. albo więcey wynoszą, ze ſtrony kommissyi *Reconnoissance* wydane będą, te zaś, które mniej niż 3000 zł. polsk. czynią zaraz w gotowiznie wypłacone zostaną.

2) Te *Reconnoissance* przed 1. Julii roku bieżącego przed dyrekcją kompanii Morſkiej w Berlinie produkowane koniecznie byđz muszą, w uchybieniu zaś tego ani przyiętmi ani wypłaconemi nie będą.

3) Každy z p'mienionych wierzcicieli chcący odebrać *Reconnoissance* lub gotowe pieniądze, mają ſtawić się osobiście lub przez pleni-

potenta przed pełnomocnemi Nayiaś. Krola Jmci Pruskiego kommissarzami, tu w Warszawie w domu przy ulicy długiej pod Nrem 589 sytuowanym.

4) Jeżeli się wierzyciel sam osobiście stawiać z osoby kommissarzom znanym nie jest, na ten czas świadectwem osoby zakredytowanej, iako tym jest aktualnie za kogo się udać, okazać powinien będzie.

5) Jeżeli plenipotentą zeszle, tedy go przez plenipotencyą w przyzwoitym sobie sądzie uczynioną, legitymować jest obowiązany.

6) Sukcesorowie wypłaty pretensyi zmarłego kredytora żądający, przez atest swej ordynaryjney zwierzchności dowieść obowiązani będą, iż oni są aktualnie iedyndymi onego dziedzicami.

7) Nawet wdowy bez podobnego atestu pretensyi po ich zmarłych mężach odebrać nie mogą.

8) Jeżeli wierzyciele albo ich sukcesorowie wszyscy, albo tylko niektórzy z nich małoletniemi, to wypłata stać się nie może inaczej iak tylko do Kollegium Pupillarnego, chyba w takowym przypadku, gdy opiekunowie ich przez dekret sądu pupillarnego do odbierania summ podobnych pokażą się być umocowanemi.

9) Reconnoissance i gotowe pieniądze od 15. aż do 29. tego miesiąca codziennie od godziny 8. do 12. z rana (Niedzielę i Święto wyjąwszy) będą mogły być odbierane. Ci zaś, którzyby się w tych dniach stawić nie mogli dzień 13. 14. albo 16. Junii do tego koniecznie obrać muszą, ponieważ od 30. Maia do 12. Junii żadne Reconnoissance ani gotowe pieniądze nie będą być mogły wydawane, po dniu zaś 16. Junii już więcej żadna tu wypłata ze strony pełnomocnych Nayiaś. Krola Jmci Pruskiego kommissarzy, mieysca mieć nie może, ale Reconnoissance i gotowe pieniądze, które do tego czasu odebranemi nie będą, w Berlinie u Generalney JK. Mci Dyrekcyi Kompanii Morfikiey deponowanemi zostaną. W Warszawie dnia 8. Maia roku 1800.

Pełnomocni Kommissarze Nayiaś. Krola Jmci Pruskiego, do uregulowania długów Krola Jmci Stanisława Augusta i bywszey Rzeczypospolitey Polskiej.

de Steudener. de Kujawa.

Obwieszczenie. Ponieważ ćwiczenie artyllerystów zawakowanego regimentu infanteryi generała Crousatza w strzelaniu z armat do tarczy za Główną przy drodze do Gniezna idącey rozpoczną się dnia 23. t. m.; przeto uwiadomia się o tém publiczność, żeby się każdy mógł strzedz szkody. Dan w Poznaniu dnia 13. Maia roku 1800.

Kamera Woyskowo-Ekonomiczna JK. Mci Pruss - Potudniowych.

Aukcy. Dnia 20. Maia r. b. o godzinie 2. po południu, sprzedane będą w pomieszkaniu regimentowego kwaterymistrza Boettichera na Grobli 6 sztuk zdatnych nader do służby wojenney, części Polkich, części Meklenburgskich koni, siodło, ubior konny, czapraki, pistolety, karabin, szory, wielki woz pakowny, z potrzebnymi rzeczami, tudzież powoz całokryty na 4 osoby, zaś dniem przedtem, to jest dnia 19. Maia o godzinie 2. po południu w pomieszkaniu Jmć Pana Generała Majora Crousatza modny serwis stołowy na 36 osob z białey porcellany, różne sprzęty domowe i niektóre wcale nowe srebra, więcej dającym za gotową zaraz zapłatę w monecie grubey publicznie sprzedane będą. W Poznaniu dnia 17. Maia roku 1800.

Aukcy. Dnia 26. miesiąca Czerwca roku bieżącego od 2. do 5. godziny po południu będą następujące pretiosa i srebra do majątku po zmarłym Jozefie Piotrowiczu Adwokacie konsystorskim należące, naywięcej dającemu sprzedane. 1) Waza do ponczu, 13 grzywień, 7½ łotow ważąca, 8 proby. 2) Postument, 8 grz. 14½ łot. waż. 11 proby. 3) Menazik w dwóch częściach, 14 grz. 11 łot. 11 proby. 4) Dwie misy, 8 grz. 7 łot. ważące, 11 proby. 5) Dwie misy, 7 grz. 11 proby. 6) Dwie dito, 8 grz. 2 łot. 11 proby. 7) Taca, 6 grz. 1½ łot. 11 proby. 8) Imbryczek do kawy i mleka, 5 grz. 3 łot. 13 proby. 9) Mała waza bez pokryw, 3 grz. 6 łot. 11 proby. 10) Koszyk do owocu z talerzem, 3 grz. 5 łot. 11 proby. 11) Koszyk do owocu z talerzem, 3 grz. 11 proby. 12) Łyska do ryb, 13½ łot. ważąca, 11 proby. 13) Dwie salaterki wewnątrz wyłacane, 4 grz. 3½ łot. ważące, 11 proby. 14) Czternaście sztuk trzonków od noży, 2 grz. 11 łot. ważące, 11 proby. 15) Dwanaście sztuk noży, 2 grz. 3 łot. waż. 11 proby. 16) Dwie złamane łyski od cukru, 1 grz. 3½ łot. waż. 11 proby. 17) Dwie złamane łyski od cukru, 1 grz. 3½ łot. waż. 11 proby. 18) Dwie półmiskowe łyski, 1 grz. 8 łot. waż. 11 proby. 19) Poł tuzina

łyżek stołowych, 2 grz. 2 łot. waż. 11 próby.
 20) Dito dito dito, 2 grz. 2½ łot. waż. 11 próby.
 21) Dito dito dito, 2 grz. 2½ łot. waż. 11 próby.
 22) Poł tuzina widelcow, 1 grz. 12½ łot. waż. 11 próby.
 23) Dito dito, 1 grz. 15½ łot. waż. 11 próby.
 24) Złota tabakiera z futerałem, 26 dukatow ważąca.
 25) Pierścień wielki brylantowy, około 7½ karat. ważący.
 26) Pierścień brylantowy podługowaty, około 6½ karat. ważący.
 27) Łańcuch złoty na szyję, 13 dukatow ważący.
 28) Złoty medaillon z portretem zmarłego Piotrowicza.
 29) Łańcuszek złoty do zegarka, kameryzowany brylantami i perłami.
 30) Zegarek złoty repetycyjny hollenderskiemi rautami obsadzony. Wszyscy, którzy cokolwiek kupić ochotę mają, wzywają się, ażeby w wyżej rzeczonym miejscu stawili się, i dalszego rozporządzenia oczekiwali. Przytem jednak każdego uwiadomią się, iż srebro niżej iak taxa sprzedawane nie będzie. W Poznaniu dnia 5. Kwietnia roku 1800.

Do sądu miejskiego wyznaczeni Dyrektor i Asiefforowie.

Li s t G o Ń c y y.

Przy pożarze dnia 3. tego miesiąca w mieście Warcie, złapano kilku z tych, którzy ogień założyli, którzy nie tylko do tej czynności przystali się, ale też i więcej współuczestników swoich wydali. W summarycznie w wyprowadzonych inkwizycjach, podali jeszcze następujące osoby iako współuczestników, którzy jednakowo uciekli i według wszelkiego podobieństwa ku Warszawie się udali, iako to:

1) Pewny Krystyan, iak powiadał z Czech rodem, lat 50 mający, włosów czarnych ustrzyżonych, z długą czarną brodą iak żyd, średniego wzrostu, po niemiecku i po czesku mówiący, ale nie po polsku. W ten czas gdy uciekł miał na sobie niebieską płócienną z czerwonymi wyłogami i okrągły kapelusz. Dawniej był żołnierzem austriackim, i zdaie się bydz dowodzącą tych, którzy uciekli.

2) Pewny Woyt, z Szląska rodem, może 5 calow wysoki, lat 22 mający, filny, brunatnych włosów, z takąż gęsto zarostłą brodą. W ten czas gdy uciekł miał płócienną białą, stare trzewiki i czapkę granatową.

3) Pewny Wacław, z Szląska rodem, 30 i kilka lat mający, niskiego wzrostu, czarnych

włosow i wąsow, brodę zaś ogoloną mający. Uciekając miał płócienną niebiesko łataną, boty i stary okrągły kapelusz, i umiał po polsku i po niemiecku.

4) Pewny Marcin, z Polski rodem, 20 i kilka lat mający, może 4 cale wysoki, sucherławy, włosów czerwonych, takież brody długo zarostley, mowi tylko po polsku. Uciekając miał płócienną niebieską ieszcze dobrą, nowe boty, i czapkę starą czerwoną.

5) Pewny Jan, z Polski rodem, niskiego wzrostu, lat 20 mający, włosów czarnych, z ogoloną brodą. Mowi dobrze po polsku a bardzo mało po niemiecku. Uciekając miał płócienną białą podartą, stare trzewiki i starą niebieską czapkę.

6) Pewny Andrzej, z Szląska rodem, 20 i kilka lat mający, 5 calow wysoki, włosów jasnych z harcopen, miał też wąsy, a brodę ogoloną. Był dawniej żołnierzem Sakim, po niemiecku tylko umie. Uciekając miał płócienną białą, czarne kamasze, i kapelusz troygraniasty.

7) Pewny Jakub, z Polski rodem, lat może 60 mający, niskiego ale przysadzistego wzrostu. Włosow czarnych, z takąż brodą długo zarostłą, mowi po niemiecku, po polsku i po czesku. Uciekając miał płócienną starą podartą i czapkę brunatną starą.

Oprocz tych złoczyńcow podani ieszcze są, za współuczestników:

8) Żyd Moyżesz może lat 26 mający, z Ujazdu rodem, średniego wzrostu, czarnych włosów i małej takież brody; uciekając miał Suknię niebieską trochę podartą i czapkę lilią z wierzchem z czarnego manszelteru.

9) Żyd Jcyk z Dobry lat może 20 mający niskiego wzrostu, czarnych włosów i brody, uciekając miał Suknię niebieską. Ci dwaj ostatni nie poszli razem z siedmiu powyżej wyrażonymi do Warszawy, lecz się później oddalili, i zapewne wrocili się do tych miejsc, z kąd są rodem.

Podaje się to więc resp. Zwierzchnościom miejscowym i Sądom do wiadomości, przestrzegając ich o tych złoczyńcach. Jeżeliby ktoreń z nich dał się gdzie postrzedz, to donosić się niniejszym listem, iż połapani już złoczyńcy, dla wyprowadzenia z nich inkwizycyi

do Prześwietney Regencyi Kaliskiej oddani
są, do ktorey też i złooczyńcy tutaj wyrażeni
będąc złapanemi oddani być powinni.

W Kaliszu dnia 7. Maja 1800.

JK. Mci Południowo-Pruska Woienna
i Ekonomiczna Kamera.

List gończy. Oskarżony o popełnienie odwo-
dzeństwa, tytularny pułkownik Felix Urodz. Gy-
zicki z Południowych-Prus rodem, zostawszy tu-
taz uwięziony uciekł z pod wojskowej strazy dnia
9. Maja tego roku. Lat ma 35, mały wysokiego
wzrostu, przy grubego lecz proporcjonalnego cia-

ła, twarzy okrągłej, włosy i oczy ma ciemno szar-
e. Nosi na sobie Urodz. Gyzicki niebieski w pa-
ski surdut, kattanową i grubo na szyi zawiązaną
chustkę, na głowie miał czarny okrągły kapelusz,
a na nogach zaś ponczochoy i spuszczone bory. Po-
nieważ na schwytaniu reżyse osoby wiele zależy,
zatem upraszają się wszystkie wojskowe i cywilne
zwierzchności, ażeby onegoż skoro dostrzeżonym
zostanie zaareztowały, i za powroceniem kosztów
do tutejszego Inkwizytoryatu odeśłały. W Pozna-
niu dnia 15. Maja roku 1800.

JK. Mci Pruski-Połud. Inkwizytariat.

Drukował Dekker i Kompania w Poznaniu.